

ЄМІТЛЬЧИНСЬКІ ФАКТИ

№14 • 5 квітня 2018 року

Четвер

Роздільна ціна **5 грн**

«Тобто ми насолоджуємося, не віддаючи, що ти таке», — говорив Антуан де Сент-Екзюпері.

У 2000 році ООН прийняла Декларацію тисячоліття. Розроблено спеціальну програму дій на XXI століття, метою якої є забезпечення кожного жителя нашої планети чистою питною водою.

Починаючи з 2000 року, кожний Міжнародний день води присвячують певній темі. Так, 2018-ий — рік збереження природи «Природа для води».

Україна, середня за водністю рік держава, має 87,7 млрд кубометрів води. Якщо врахувати, що нас 46 мільйонів, населення землі за добу використовує 7 млрд т води. Миський мешканець витрачає у середньому до 200 л протягом доби, і ця цифра має тенденцію до зростання. У середній за водністю рік мінімальне споживання води однією людиною — 1000 м³, а за оцінками Європейської Комісії країни вважають водо-забезпеченою, якщо на одного мешканця припадає приблизно 5 тисяч кубометрів.

На одного мешканця Житомирської області річне водоспоживання становить 0,9 тис. м³. На жаль, бережливості щодо використання водоресурсів України бракує. Завдяки новою чи застарілим технологіям у промисловості й сільському господарстві ми використовуємо на одиницю продукції у 4–6 разів більше води, ніж розвинуті країни.

75 відсотків питного водопостачання у нашій державі зорієнтовано на поверхневі води, і вода для цього має бути I чи II класу якості. Натомість маємо III—V класи.

Водні ресурси України давно у кризовому стані. У сільській місцевості основна маса людей користується колодязями, яких у нас понад 2 млн. І в яких, як раніше вважали, вода має бути кращою. Але ж ніхто не контролює її стан!

Вода — основа життя

Хочемо ми того чи ні, але 2–3 літри води на день людині треба випити. І банано, щоб вона була не тільки чистою, а й живою. Якби ми забезпечили чистою здоровою питною водою наших громадян — зекономили б мільярди доларів на закупівлі ліків. Останніми роками зростає концентрація забруднюючих речовин у стічних водах. Більшість річок втратила самоочисну здатність і вже не може справлятися з потоком хімії та її концентрації.

У краплині води відображається екологія усієї держави. А найшвидше хвороби приходять до людей саме через воду.

Ще один варіант питної води — природні джерела. Тому треба перевіряти, чи входить джерело до переліку контрольованих миською санепідстанцією.

У Ємільчинському районі за період з 2007 року відновлено 47 природних джерел.

Нинішні паводки в Карпатському регіоні — це рукотворна біда: вирізали столітній ліс, який накопичував і вбирав у себе воду, натомість засадили молоддюком, що створює систему, за якою вода одразу надходить у річки, тож і утворюються повені.

Ми попередньо соціально-економічну формуляцію закінчили з 28 тисячами ставнів, а сьогодні їх понад 40 тисяч.

У районі, згідно з матеріалами інвентаризації 2017 року, нараховується 50 ставнів, із них на баланс управління водного господарства — 7. Вони служать для регулювання водно-повітряного режиму ґрунтів на меліорованих землях.

Кожен, хто має гроші, побудувався біля річки, перекрив її, щоб біля маєтну був свій ставочок. Якщо вода не має руху, не має течії — вона в застоя.

Це гниття органіки, накопичення забруднюючих речовин, інтенсивне споживання кисню, перетворення води на мертву.

Потрібен серйозний аналіз того, скільки зарегульованих водойм залишити, а скільки спустити, щоб оживити воду, створивши проминний режим (постійно забезпечувати екологічні витрати).

Якість води потрібно оцінювати за гідрохімічними, токсикологічними, бактеріологічними і радіологічними показниками. На жаль, у цьому сенсі ми ведемо сумну першість в Європі — Україна належить до територій з дуже високим ступенем забруднення довкілля. Нам потрібно зрозуміти: все, що робиться навколо, — через кілька годин буде у воді. Ставлення до води є міромом цивілізованості, культури і рівня розвитку нації. Треба людей вчити, починати із формування свідомості.

Із 2003 року в Україні проводять Міжнародний водний форум "AQUA UKRAINE", метою якого, в першу чергу, є усвідомлення громадянами країни дбайливого ставлення до водних ресурсів, збереження і раціональне використання природних та штучних водних об'єктів, дотримання вимог Водного законодавства.

Враховуючи дані Всесвітньої організації охорони здоров'я, близько 90% хвороб людини виникають через вживання неясної води.

Водою покрито 70% поверхні Землі, для питних потреб є незначна частина прісної води, запаси якої мінімальні. Доступ до питної води мають 89% населення Землі. Для усіх народів вона вважається джерелом життя.

Вода — найпоширеніша і найбільш незвичайна речовина

на нашій планеті. Вона має унікальні хімічні й фізичні властивості, які відіграють надзвичайну роль у підтримці життя на Землі. Вода може існувати у трьох агрегатних станах — твердому, рідкому та газоподібному. Перехід з одного стану в інший залежить від температури й тиску повітря.

Молекула води складається з одного атому кисню і двох атомів водню. Атоми водню мають позитивний електричний заряд, а атом кисню — негативний. Через це виникає притягання атомів, що називається водневим зв'язком.

Землю часто називають блакитною планетою саме внаслідок значних запасів води, що перебуває тут у твердому, рідкому й газоподібному станах. Постійно перемішуючись, вода послідовно переходить із одного стану в інший. Цей нескінченний ряд перетворень називається кругообігом води в природі. Найбільший обсяг її, близько 90% усіх запасів на Землі, зосереджено у гідросфері. До неї входять океани, моря та інші великі водні об'єкти, зокрема, такі, як озера й річки.

Світ походить від води, — говорив Фалес Мілетський, один із стародавніх мудреців. А й справді, історія води — це, перш за все, історія життя. У воді виникло життя. Різноманітна і щедра, беззахисна і сильна, вода безперервно змінювала і змінює обличчя нашої планети. То тече в річках і океанах, то парую піднімається у хмари, то покриває водойми льодом.

Тасмичний еліксир — це звичайна вода.

Водні ресурси — це поверхневі і підземні води, придатні для використання у повсякденному житті.

В Україні найбільше свіжої

води (тобто свіжої прісної) є 40% води йде на потреби сільського господарства, 12% припадає на комунальне господарство міст та інших населених пунктів.

Усього на території України понад 70 тис. річок. Найбільшими річками країни є Дніпро, Дністер, Південний Буг та Сіверський Донець. Найбільшою річкою Закарпаття є Тиса.

У нашому районі протікає 24 річки, в тому числі 2 середні — Уж та Уборть. Загальна довжина річок у районі становить 365 км.

В цілому водні ресурси України можна охарактеризувати як недостатні. У маловодні роки дефіцит води відчувається навіть у басейнах великих річок, тому в Україні проблема води завжди є і буде актуальною і гострою. Забезпеченість водними ресурсами — одна з неодмінних складових національної безпеки України.

У підземному царстві водонесних горизонтів, де глибина сягає більше 200 м, природна вода зберегла свої цілісні властивості. Щільні шари глини, піску, крейди та лісковиків, що формують поверхню, не дозволяють забрудненню, спричиненому діяльністю сучасної людини, проникнути у воду. Цей водонесний горизонт вчені називають "Сеноманським", який є природно чистим, осілимий утворився він сотні мільйонів років тому.

Головними забруднювачами водних ресурсів в Україні є комунальне та сільське господарство.

У воді є багато чудових властивостей, одна з них — здатність до самоочищення. Але при значному забрудненні зменшення кисню у воді не сприяє процесам самоочищення. Повна зміна води в атмосфері здійснюється через 9 днів. Річкова вода в середньому змінюється 20 разів на рік, а для повної зміни підземних вод необхідно не менше 8 тис. років.

діяльність у 2017 році Ірина Овчаренко, Голова Держводагентства, зазначила: «2017 рік був роком вивчення досвіду сусідніх країн, рин тісної співпраці, який дав позитивні результати».

Було проведено офіційні мінурадкові зустрічі з нашими колегами-водогосподарниками із сусідніх країн. Основні результати цих зустрічей:

- спільно з Румунією розпочато процедуру узгодження комплексної схеми стабілізації русла р. Тиса;

- разом із Польщею підготовлено до підписання меморандум про взаєморозуміння у сфері управління водними ресурсами та розпочато розробку спільного плану управління річковим басейном Західного Бугу;

- з Угорщиною подано заявки до ЄС на реалізацію спільних проєктів щодо модернізації угорсько-

української гідрографічної телеметричної системи та запобігання паводкам у межириччя річок Тиса і Тур;

- подано спільну зі Словаччиною заяву на реалізацію проєкту щодо попередження природних катастроф у трансграничному басейні р. Уж; - прийнято разом з Молдовою рішення про спільне відзначення з 2018 року Міжнародного Дня Дністра в останню неділю травня;

- з Білоруссю узгоджено правила експлуатації Білозерської водонапівної системи Дніпро-Бузьного каналу.

Ці домовленості є запорукою продовження злагоди між Україною та сусідніми країнами з питань водних ресурсів. Шановні земляки! Беріть природу, і відповідно буде чиста вода для нас і для наступних поколінь!!!

Ольга Жабровець,
в.о. начальника Ємільчинського управління водного господарства